

Sygnatura akt VI W 4673/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2014 roku

sprawy przeciwko S. R. synowi T. i M. z domu W.

urodzonego (...) w S.

obwinionego o to, że

w dniu 04 października 2013 r. o godz. 18:16 we W. na ul. (...) skrzyżowanie z ul. (...), kierujący samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) jadąc prawym pasem ul. (...) od strony pl. (...) na skrzyżowaniu z ul. (...) nie zastosował się do sygnalizacji świetlnej tj. przejechał na czerwonym świetle, w wyniku czego zderzył się z samochodem marki A. (...) o nr rej. (...), którego kierujący jechał lewym pasem jezdni ul. (...) od strony pl. (...) II i przy nadającym dla jego kierunku świetle zielonym wykonywał manewr skrętu w lewo w ul. (...), ponadto w trakcie kontroli drogowej nie posiadał przy sobie obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu.

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw i art. 86 § 1 kw i art. 95 kw w związku z art. 9 § 1 kw

*****

I. uznaje obwinionego **S. R.** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 92 § 1 kw i art. 86 § 1 kw i art. 95 kw w związku z art. 9 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości **1000 (jednego tysiąca złotych)**;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 751,68 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 100 zł.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 4 października 2013 roku na ulicy (...) we W. doszło do kolizji drogowej samochodu marki O. (...) nr rej. (...), kierowanego przez S. R. z samochodem marki A. (...) nr rej. (...), którego kierowcą był J. M..

Kierujący samochodem marki O. (...), jadąc ulicą (...), od strony Placu (...), wjechał na skrzyżowanie z ulicą (...) w momencie, gdy na sygnalizatorze wyświetlany był czerwony sygnał dla jego kierunku ruchu, w wyniku czego zderzył się z pojazdem J. M., jadącego lewym pasem ulicy (...), od strony J. P. II, gdy ten, przy palącym się zielonym świetle na sygnalizatorze, wykonywał manewr skrętu w ulicę (...).

W następstwie zderzenia oba pojazdy uległy uszkodzeniu.

S. R. próbował kontynuować jazdę, jednak po przejechaniu kilkudziesięciu metrów, jego samochód, na skutek uszkodzeń jakim uległ, zatrzymał się.

Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze policji, wylegitymowali S. R.. Nie posiadał on przy sobie obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu.

Przeprowadzili również kontrolę stanu jego trzeźwości, która wykazała, że zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiła 0,75mg/l.

dowód:

zeznania świadka J. M. k. 49 akt;

zeznania świadka M. B. k. 71 akt;

zeznania świadka A. G. k. 71-72 akt;

zeznania świadka D. S. k. 72 akt;

zeznania świadka B. P. k. 72 akt;

notatki urzędowe k.4, 5-6 akt;

protokół badania na zawartość alkoholu we krwi k.9 akt;

opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych k. 59-67 akt;

zeznania biegłego J. D. k. 82 akt.

S. R. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach potwierdził, że do kolizji doszło na skrzyżowaniu ulic (...) z N.. Wskazał jednak, że na skrzyżowanie wjechał przy zmianie światła z zielonego na żółte, poruszał się przy tym w ciągu jadących pojazdów. Przyznał fakt nieposiadania przy sobie podczas kontroli wykonywanej przez funkcjonariuszy policji, dowodu zawarcia obowiązkowego ubezpieczenia OC.

Wyłącznie odpowiedzialność za spowodowanie kolizji ponosi kierujący O. (...) S. R., który stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu wjeżdżając na skrzyżowanie ulic (...), przy wyświetlonym na sygnalizatorze czerwonym sygnale świetlnym dla jego kierunku jazdy. Nie udzielił tym samym pierwszeństwa, prawidłowo przejeżdżającemu przez skrzyżowanie (na zielonym świetle), J. M., przez co doprowadził do zderzenia pojazdów. Okoliczności te wprost wynikają tak z treści zeznań J. M. oraz przypadkowego, postronnego, a zatem obiektywnego świadka kolizji – B. P., jak i przede wszystkim opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych. Ten dokonał analizy czasowo-przestrzennej przebiegu zdarzenia oraz cyklu świetlnego sygnalizatorów zamontowanych na skrzyżowaniu, w wyniku czego kategorycznie stwierdził, że wjechanie obwinionego na skrzyżowanie nastąpiło w momencie wyświetlania czerwonego sygnału świetlnego (k.66 akt). Twierdzenia zatem S. R., co do przejechania skrzyżowania przy wyświetlanym na sygnalizatorze świetle żółtym, są całkowicie gołosłowne, nie znajdują odzwierciedlenia w materiale dowodowym i tym samym nie mają znaczenia dla oceny odpowiedzialności karnej obwinionego (niezależnie od tego, że i w tym wypadku wjechanie na skrzyżowanie było niedopuszczalne, jak bowiem wynika z wyliczeń biegłego okres bowiem trzech sekund (światło żółte), który poprzedza zapalenie się światła czerwonego, jest wystarczający, do bezpiecznego zatrzymania pojazdu przez kierowcę poruszającego się z dozwoloną na tym odcinku prędkością). Są wyrazem jego ocen, a nie faktów, które stanowiłyby podstawę wyciągniętych przez Sąd wniosków (na ich zaburzoną treść zapewne wpływ miał znacznej nietrzeźwości obwinionego). Te wynikają wprost z analizy czasowo-przestrzennej zdarzenia, analizy cyklu świetlnego, które przeprowadził biegły oraz zeznań pokrzywdzonego i B. P..

Opinia biegłego jest rzetelna, jasna, pełna i zachowuje walor przydatności w niniejszym postępowaniu. Opinia ta nie zawiera wewnętrznych sprzeczności. Posługuje się logicznymi argumentami. Opinii nie można postawić zarzutu niejasności-nie można uznać jej wniosków końcowych za nielogiczne, nieścisłe lub obwarowane takimi zastrzeżeniami, iż nie można ustalić, jaki ostatecznie pogląd przyjmuje biegły, a także, gdy sformułowana jest tak zawile, że jest niezrozumiała, względnie, gdy jej wnioski końcowe nie znajdują oparcia w badaniach opisanych przez biegłego. Opinia biegłego pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do nich. Dowód z tej opinii jest przekonujący i zrozumiały dla Sądu.

Opinii nie można postawić zarzutu niepełności - nie uwzględnienia, względnie pominięcia niezbędnych czynności badawczych, co ma wpływ na jej końcowe wnioski. Znajduje ona oparcie w zasadach wiedzy i doświadczenia życiowego. Biegły odniósł się do całości materiału dowodowego, istotnego dla wydania opinii (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 1980 r., sygn. II KR 317/80, LEX nr 21883).

Sporządzona została przez biegłego z wieloletnim stażem i nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron.

Z tego względu stanowiła podstawę dokonanych przez Sąd ustaleń w zakresie rekonstrukcji kolizji drogowej. Koresponduje przy tym z zarówno z treścią zeznań pokrzywdzonego J. M., jak i postronnego świadka zdarzenia B. P..

Przy uwzględnieniu zatem korelujących ze sobą zeznań tych świadków, którym Sąd dał wiarę, zgodnie opisujących sposób poruszania się samochodu O. (...) i zachowanie jego kierowcy bezpośrednio przed zderzeniem pojazdów, Sąd uznał, że S. R. wyczerpał swoim zachowaniem dyspozycję art z art. 86 § 1 kw, 92 §1 kw (...)kw.

Kierując bowiem samochodem osobowym marki O. (...), nie zastosował się do sygnalizacji świetlnej, w wyniku czego wjechał na skrzyżowanie ulic (...) przy palącym się czerwonym świetle dla jego kierunku ruchu, co doprowadziło do zderzenia z samochodem marki A. (...), którego kierujący jechał lewym pasem jezdni ul. (...) od strony pl. (...) II i przy nadającym dla jego kierunku świetle zielonym wykonywał manewr skrętu w lewo w ul. (...). Nadto w trakcie kontroli drogowej nie posiadał przy sobie obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu.

Odnosząc się do braku dokumentu potwierdzającego zawarcie obowiązkowego ubezpieczenia OC, stwierdzić należy, że okoliczność tę przyznał obwiniony w swoich wyjaśnieniach. Znajduje ona również odzwierciedlenie w zeznaniach funkcjonariuszy policji, którym Sąd dał wiarę, brak bowiem okoliczności, które mogłyby negatywnie wpłynąć na ocenę tych dowodów.

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce i czas jego popełnienia, rodzaj naruszonych elementarnych zasad ruchu drogowego, to okoliczności, które Sąd miał na względzie wymierzając obwinionemu karę grzywny. Zaakcentować także należy wielość naruszonych przez obwinionego przepisów i stan nietrzeźwości w jakim się ich naruszenia dopuścił.

Orzeczone karę jest współmierna do stopnia jego zawinienia, uwzględnia jego sytuację materialną i pozwoli na osiągnięcie celów kary, tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinionego, jak i w płaszczyźnie społecznego jej oddziaływania. Uzmysłowi również obwinionemu karygodność jego zachowania. Sąd nie widział możliwości orzeczenia łagodniejszej formy kary, bądź poprzestania na zastosowaniu wobec obwinionego środków oddziaływania wychowawczego. S. R. w toku przewodu sądowego nie wyraził jakiegokolwiek skruchy, a w centrum miasta zignorował elementarne zasady poruszania się po nim. Uwzględniono ponadto społeczne oddziaływanie oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze orzeczonej kary, które mają stanowić adekwatną względem popełnionego czynu represję wobec sprawcy oraz piętnować w oczach społeczeństwa zachowanie, którego obwiniony się dopuścił. Sąd wyraża jednocześnie przekonanie, iż orzeczone karę spełni swoje zadania w zakresie prewencji szczególnej i pomoże zrozumieć obwinionemu niewłaściwość jego zachowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw.